

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23. října 2019 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Pudilové a soudců JUDr. Dagmar Šídové a Mgr. Františka Boštíka, o odvolání obžalovaného [údaje o účastníkovi] proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 21. 5. 2019, č.j. 6 T 4/2019-254,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o vině, ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody (odsuzující část) a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození] ve [obec], adresa pro doručování [adresa obžalovaného],

je vinen, že

v době od 1. 5. 2015 do 26. 12. 2016 v [obec a číslo], ve společně obývaném bytě, verbálně a fyzicky napadal poškozenou [celé jméno poškozené], [datum narození], a to tím způsobem, že jí takřka denně nadával: „Jak taková kráva může mít vysokou školu?“, „Ty máš v hlavě snad úplně nasráno!“, „Nechod' na mě s těma svejma psychologickějma sračkama!“, „Ty si kráva vymaštěná, úplně vylízaná!“, „Já jsem jen pingl, ale TY jsi ta vysokoškolačka!“, „Jsi tlustá jak prasnice, buď ráda, že na tebe vůbec vlezu“, „To seš taková kráva, že nechápeš, na co se tě ptám?“, „Ty v práci akorát celý den sedíš na prdeli!“, a když poškozená během těchto nadávek chtěla odejít do jiné místnosti, hrubě ji držel za ruku, čímž jí opakovaně způsoboval modřiny na pažích a předloktí a fyzicky jí nejméně jednou za dva až tři měsíce a postupně i častěji, tj. jednou měsíčně, napadal údery pěstí do ramene nebo do stehna a taháním za vlasy, plánoval jí domácí práce a kontroloval jejich plnění, případně ji trestal úderem pěstí za jejich nesplnění, čímž jí způsoboval modřiny na rukou a na stehně; a v přesně nezjištěné době v měsíci červnu 2016 ve večerních hodinách, ve společně obývané chatě na společné dovolené ve Slovenské republice v rekreační oblasti Štúrovo, ji v koupelně přimáčkł na zeď, loktem pravé ruky ji zmáčkł krk a dusil ji a přitom jí nadával: „Ty

kurvo, ty děvko, ty coura, já vím, že někoho máš!“ „Já vím, že mě podvádíš, a že mě nemáš ráda!“, přičemž takto ji držel asi 20 vteřin a poté, co ji pustil, si poškozená lehla do postele ke své nespící dvouleté dceři, on si došel pro nůž, klekl si na poškozenou a nůž jí přiložil ke krku a opakovaně ji vyhrožoval: „Ty svině, já tě zabiju!“ „Ty se rána nedožiješ, až usneš, tak tě podříznu!“ „Jsi děvka a coura!“, přičemž takto jí vyhrožoval asi 3 minuty, poté vstal a znovu jí nadával, že je děvka a coura a že ho stejně opustí, přistoupil k ní a špičkou nože ji bodl do pravého stehna, a ve výhrůžkách zabitím pokračoval ještě několik hodin, do té doby, než usnul, a tímto jednáním poškozené způsobil hematomy na krku a povrchovou krvácející ránu na pravém stehně;

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,

tím spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

Podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání osmi /8/ měsíců

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání osmnácti /18/ měsíců

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa obžalovaného], [obec], se sídlem [adresa], odkazují se svými nároky na majetkovou a nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, kterého se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že

1. v době od června 2013 do prosince 2014 v [obec], ul. [adresa], ve společně obývaném bytě, verbálně napadal poškozenou [celé jméno poškozené], [datum narození], a to tím způsobem, že jí nejméně jednou týdně urážel a nadával: „Jak taková kráva může mít vysokou školu?“ „Ty máš v hlavě snad úplně nasráno!“ „Nechoď na mě s těma svejma psychologickějma sračkama!“ „Ty si kráva vymaštěná, úplně vylízaná!“ „Já jsem jen pingl, ale ty jsi ta vysokoškolačka!“ „Jsi tlustá jak prasnice, buď ráda, že na tebe vůbec vlezu“, a když poškozená během těchto nadávek chtěla odejít do jiné místnosti, hrubě ji držel za ruku, čímž jí opakovaně způsoboval modřiny na pažích a předloktí a dne [datum] jí opět nadával a křákl: „Ty ses snad úplně posrala, seš snad úplně blbá, vymaštěná vylízaná kráva!“ a přitom bouchal do stolu, a poškozená v důsledku takto vzniklého stresu v pokročilé fázi těhotenství musela být hospitalizována v Krajské nemocnici v [obec] a podstoupila předčasně vyvolaný porod císařským řezem;

2. v době od ledna do 31. 5. 2015 v [obec] u [adresa], ve společně obývaném bytě, verbálně napadal poškozenou [celé jméno poškozené], [datum narození], a to tím způsobem, že jí nejméně dvakrát týdně nadával: „Jak taková kráva může mít vysokou školu?“ „Ty máš v hlavě snad úplně nasráno!“ „Nechoď na mě s těma svejma psychologickějma sračkama!“ „Ty si kráva vymaštěná, úplně vylízaná!“ „Já jsem jen pingl, ale ty jsi ta vysokoškolačka!“ „Jsi tlustá jak prasnice, buď ráda, že na tebe vůbec vlezu...“, a když poškozená během těchto nadávek chtěla odejít do jiné místnosti, hrubě ji držel za ruku, čímž jí opakovaně způsoboval modřiny na pažích a předloktí, a když se večer vracela z práce pozdě a chtěla si jít lehnout do ložnice, nadával jí: „To ses posrala, zapomeň! Spát prostě nepůjdeš!“;

3. v době od 1. 5. 2015 do 26. 12. 2016 v [obec a číslo], ve společně obývaném bytě, verbálně a fyzicky napadal poškozenou [celé jméno poškozené], [datum narození], a to tím způsobem, že jí takřka denně nadával: „Jak

taková kráva může mít vysokou školu?“ „Ty máš v hlavě snad úplně nasráno!“ „Nechod na mě s těma svejma psychologickějma sračkama!“ „Ty si kráva vymašťná, úplně vylízaná!“ „Já jsem jen pingl, ale TY jsi ta vysokoškolačka!“ „Jsi tlustá jak prasnice, buď ráda, že na tebe vůbec vlezu!“ „To seš taková kráva, že nechápeš, na co se tě ptám?“ „Ty v práci akorát celý den sedíš na prdeli!“ a když poškozená během těchto nadávek chtěla odejít do jiné místnosti, hrubě ji držel za ruku, čímž jí opakovaně způsoboval modřiny na pažích a předloktí a fyzicky jí nejméně jednou za dva až tři měsíce a postupně i častěji, tj. jednou měsíčně, napadal údery pěstí do ramene nebo do stehna a taháním za vlasy, plánoval jí domácí práce a kontroloval jejich plnění, případně ji trestal úderem pěstí za jejich nesplnění, čímž jí způsoboval modřiny na rukou a na stehně, a v přesně nezjištěné době v měsíci červnu 2016 ve večerních hodinách, ve společně obývané chatě na společně dovolené ve Slovenské republice v rekreační oblasti Štárovo, ji v koupelně přimákl na zadek, loktem pravé ruky ji zmákl krk a dusil ji a přitom jí nadával: „Ty kurvo, ty dávko, ty coura, já vím, že někoho máš!“ „Já vím, že mě podvádíš, a že mě nemáš ráda!“ , přičemž takto ji držel asi 20 vteřin a poté, co ji pustil, si poškozená lehla do postele ke své nespící dvouleté dceři, on si došel pro nůž, klekl si na poškozenou a nůž jí přiložil ke krku a opakovaně ji vyhrožoval: „Ty svině, já tě zabiju!“ „Ty se rána nedožiješ, až usneš, tak tě podřeznu!“ „Jsi dávka a coura!“ , přičemž takto jí vyhrožoval asi 3 minuty, poté vstal a znovu jí nadával, že je dávka a coura a že ho stejně opustí, přistoupil k ní a špičkou nože ji bodl do pravého stehna, a ve výhrůžkách zabitím pokračoval ještě několik hodin, do té doby, než usnul, a tímto jednáním poškozené způsobil hematomy na krku a povrchovou krvácející ránu na pravém stehně.

2. Za to mu byl podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání dvou let.

3. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla poškozená [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa obžalovaného], odkázána se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byla Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, Ústí nad Labem, se sídlem Mírové náměstí 35/C, xanon-74x, odkázána se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Naproti tomu byl podle § 226 písm. a) trestního řádu obžalovaný zproštěn obžaloby pro skutek spočívající v tom, že měl:

dne 3. 11. 2017 v době kolem 8:30 hodin před budovou Okresního soudu v Liberci, poté, co odcházeli od rozvodového řízení, řici poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození]: „Všimla sis toho muže na přechodu? Je to známá liberecká firma, můj známý. Je to nájemný vrah. Víš, já jsem přemýšlel, že se tě zbavím, ale pak mi došlo, že by po mně hned šli, takže jsem to neudělal. Ale měla bys být opatrná. Teď jsi mě připravila o rodinu, a jestli mě ještě připravíš o peníze a o dítě, tak já už nebudu mít v životě co ztratit a vezmu tě s sebou. Teď se zhoršilo počasí, a ty hodně jezdiš... Měla bys být opatrná.“, což mělo v poškozené vzbudit důvodnou obavu o její zdraví a život,

tím měl spáchat přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku.

6. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný [celé jméno obžalovaného] odvolání, které směřovalo v odsuzující části jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu. Obžalovaný předně namítá, že se jednání pod body ad 1-3 nedopustil a zpochybňuje pravdivost výpovědi poškozené [celé jméno poškozené]. Má za to, že i soud prvního stupně zjistil v tomto směru pochybnosti, obžalovaného zprostil obžaloby ohledně nebezpečného vyhrožování a ve skutku ad 3) vypustil tu část jednání, kde měl poškozené obžalovaný způsobit zranění kotníku.. Je nelogické, že soud prvního stupně na jedné straně poškozené věřil, že vypovídala pravdu, že ji obžalovaný týral a na druhé straně jí neuvěřil, že jí vyhrožoval a způsobil zranění. Úvahy okresního soudu jsou nelogické, odporují si a svědčí o tom, že poškozená věrohodná není a obžalovaný měl být obžaloby zproštěn v plném rozsahu. Dále uvedl, že ani nikdo ze svědků nepotvrdil, že by k jednání došlo a soud prvního stupně tak mohl vycházet jen z vyjádření poškozené. V souvislosti s tím upozorňuje, že poškozená s trestním oznámením přišla bezprostředně poté, co si dovolil na katastrálním úřadu předložit návrh na vklad smlouvy, kterou v minulosti uzavřeli (předtím žádné výhrady k jeho

osobě nebyly, viz rozvodový a opatrovnícký spis) a má za to, že jednání poškozené je čistě účelové. Poškozená má možnost domáhat se vrácení daru, pokud by se k ní choval tak, že by hrubě porušil dobré mravy a to je příčinou podání nepravdivého trestního oznámení. Připojení se s nárokem na náhradu škody dokládá zistný úmysl poškozené. Za situace, kdy neexistuje proti obžalovanému žádný hodnověrný důkaz a poškozená měla důvod jej křivě obvinít, má za to, že zde jsou důvodné pochybnosti, že poškozená uvádí vše tak, jak se stalo. Pokud se odvolací soud bude důsledně řídit zásadou v pochybnostech ve prospěch, měl by obžalovaného obžaloby zprostit a proto v závěru odvolání navrhl postup podle § 226 písm. a) trestního řádu.

7. Z podnětu řádně a včas podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost odsuzujícího výroku napadeného rozsudku, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:

8. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech zákonných ustanovení, jimiž se má zachovat právo obžalovaného na obhajobu i řádné objasnění věci.

9. Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když vyslechl obžalovaného, poškozenou, svědky [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědka], [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně] a znalce [titul] [celé jméno znalce] a [titul]. [příjmení]. Dále přečetl výpověď svědkyně [celé jméno svědkyně] a k dispozici měl rovněž listinné důkazy – záznam o dechové zkoušce, úřední záznamy policie, lékařské zprávy, spisy Okresního soudu v Liberci sp. zn. 0 P 3/2018 a sp. zn. 18 C 227/2017 a osobní výkazy obžalovaného. Takto provedeným dokazování si vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu.

10. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti. Obžalovaný v podaném odvolání opět namítá skutečnosti, které uváděl již v řízení před soudem prvního stupně a okresní soud se jimi důkladně zabýval a zdůvodnil, proč se s uvedenou obhajobou neztotožnil. Stejně tak potom ani krajský soud nemohl tuto obhajobu obžalovaného s přihlédnutím ke skutečnostem plynoucím z provedených důkazů považovat za důvodnou.

11. Obžalovaný popřel, že by se trestné činnosti dopustil, uvedl, že manželství bylo až do doby, než si poškozená našla přítele spokojené. Rozešli se v klidu, intimně se stýkali i po rozvodu. Pak došlo k tomu podání návrhu na vklad smlouvy do katastru, poškozená podala trestní oznámení a vyhrožovala mu zničením. Z její strany jde o účelové jednání a mstu. Nikdy se k manželce popisovaným způsobem nechoval, naopak to byla ona, kdo ho napadal. Pokud pak se na veřejnosti někdy hádali, křičeli, šlo o parodování rodičů poškozené, kteří jsou alkoholici, hádají se, napadají se. Poškozená to po něm požadovala.

12. Krajský soud se pak s obhajobou může ztotožnit v tom směru, že je nutno s ohledem na charakter trestné činnosti obzvláště pečlivě hodnotit hodnověrnost poškozené. Nejde sice o důkaz jediný, jak uvádí obhajoba, nicméně o důkaz zásadní. Poškozená v přípravném řízení i u hlavního líčení vypovídala shodně a její výpověď koresponduje i s ostatními provedenými důkazy. Přesto, že jde o trestnou činnost, ke které dochází většinou v soukromí bez přítomnosti dalších svědků, skutečnost, že to byl obžalovaný, kdo poškozenou stále kontroloval a úkoloval a k poškozené se choval agresivně, vyplývá i z výpovědi svědkyně [celé jméno svědkyně]. Svědkyně občas u obžalovaného a poškozené přespávala a byla přítomna tomu, kdy obžalovaný na poškozenou za přítomnosti svědkyně křičel. Poškozená se jí také svěřila s tím, že byla obžalovaným napadena. Také matka a bratr poškozené potvrdili, že se jim poškozená svěřila

s tím, že byla obžalovaným fyzicky napadena, popisovali, jak postupem času došlo u poškozené ke změně nálad, bývala smutná, plakala. Bratr byl přítomen tomu, že se z jejich bytu ozýval křik obžalovaného, matka si zase u poškozené všimla podlitiny pod okem. Ve věci byl vypracován znalecký posudek ohledně věrohodnosti poškozené i obžalovaného a znalkyně také byla ve věci opakovaně vyslechnuta. Obecná věrohodnost obou je dobrá, zachovalá, problémy v manželství byly dány zejména rozdílným a nekorespondujícím osobnostním nastavením obžalovaného a poškozené. U obžalovaného i poškozené byla zjištěna zvýšená emotivita, u obžalovaného pak lehce histrionské rysy a v zátěži zvýšenou iriabilitu (nebyla zjištěna závislost na alkoholu, jen jeho zneužívání), což jsou rysy, které vysvětlují (ev. v kombinaci s alkoholem) jednání obžalovaného v konfliktních partnerských situacích. Znalkyně se pak podrobně vyjadřovala k věrohodnosti poškozené a uváděla, že její projev nenese známky naučeného textu, naopak zjistila známky autenticity s tím, že s vyšší mírou pravděpodobnosti vypovídá o tom, co skutečně prožila. Poškozená pak věrohodně vysvětlila i to, proč s podáním trestního oznámení čekala tak dlouho a jakou souvislost mělo podání trestního oznámení s vkladem darovací smlouvy. Poškozená uvedla, že původně neměla v úmyslu trestní oznámení podávat, na rozvodu k střídavé výchově se dohodli a ona nechtěla tuto dohodu a fungující výchovu dcery ohrozit. Uvedla, že k podání trestního oznámení skutečně došlo v souvislosti se vkladem darovací smlouvy do katastru nemovitostí, kdy obžalovaný jí opakovaně vyhrožoval a podáním návrhu na vklad měla za to, že své výhrůžky začíná plnit. Jednalo se o smlouvu, kterou uzavřeli před dlouhou dobou proto, že měl obžalovaný investovat své prostředky do její nemovitosti. K tomu však nedošlo a obžalovaný ji ujistil, že smlouvu zničil. Přes toto ujištění však údajně zničenou smlouvu dal s návrhem na vklad na katastr nemovitostí. Obžalovaný namítá, že jednání poškozené bylo účelové, sám však nedokázal vysvětlit, proč došlo ke vkladu smlouvy, kterou označil za řádně uzavřenou, s takovou prodlevou. O skutečnosti, že si poškozená celou věc nevymyslela, jak namítá obhajoba, pak svědčí i výpověď [celé jméno svědkyně], dcery obžalovaného. Ta potvrdila, že jí poškozená, se kterou měla dobré vztahy, ještě v průběhu manželství z dovolené na Slovensku (tedy dávno předtím, než došlo k rozvodu a než byl podán návrh na vklad) telefonicky žádala, aby se postarala o svou (polorodou) sestru, neboť se cítila obžalovaným ohrožena. Po návratu z dovolené se jí svěřila s tím, že ji obžalovaný ohrožoval nožem. Z výše uvedeného vyplývá, že specifická věrohodnost poškozené je vysoká, její výpověď nestojí osamoceně, ale koresponduje i s dalšími provedenými důkazy. Poškozená věrohodně vysvětlila souvislost podání návrhu na vklad darovací smlouvy a podání trestního oznámení, vysvětlila, jaký měla důvod celou věc hned neřešit (zároveň popřela, že by se po rozvodu intimně stýkali, pouze uvedla, že kvůli dceři u obžalovaného přespala) a důvodná pak není ani námitka rozporného a nelogického hodnocení výpovědi poškozené ze strany soudu prvního stupně. Jak je z odůvodnění napadeného rozhodnutí patrné, okresní soud nijak nezpochybil, že k výrokům, které byly obžalovanému kladeny za vinu pod bodem ad 4) došlo, avšak s ohledem na to, že toto jednání trvalo krátce a nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, že jej poškozená špatně pochopila, byl obžalovaný zproštěn obžaloby. V úvahu tak přicházel spíše postup podle 226 písm. b) trestního řádu (v tomto směru však odvolání podání nebylo), nesvědčí to však o tom, že by poškozená lhala. Shodně pak o nevěrohodnosti poškozené nesvědčí ani vynechání poranění kotníku. Ačkoliv mechanismus vzniku poranění byl jiný (a nebyla tak dána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a zraněním poškozené), krajský soud nijak nerozporuje tu skutečnost, že obžalovaný poškozenou udeřil do chodidla. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že výpověď poškozené je věrohodná a okresní soud nepochybil, pokud při zjišťování skutkového stavu z její výpovědi vycházel.

13. Krajský soud se pak plně nemohl ztotožnit s právním hodnocením jednání obžalovaného. Krajský soud nezpochybnuje, že došlo i k jednání pod bodem ad 1, 2 napadeného rozsudku, má však za to, že intenzita protiprávního jednání k poškozené byla velmi nízká. Jednalo se především o slovní útoky, které nebyly tak intenzivní a k fyzickým konfliktům docházelo velmi sporadicky. Jak to uváděla poškozená (a částečně i [celé jméno svědkyně]), dokud bydleli u rodičů a tety se

strejdou, tak se obžalovaný ještě držel, ale jakmile se přestěhovali do Ovčár, tak se vše „rozjelo“. Zintenzivněly slovní výpady a především začalo docházet k pravidelným fyzickým útokům, jejichž četnost se zvyšovala. Zde již zlé nakládání s poškozenou překročilo mez partnerských konfliktů (je nutno zdůraznit, že i verbální útoky mohou naplnit znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu – srov. rozh. Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 3 Tdo 963/2011 a sp. zn. 7 Tdo 1294/2015) a naplnilo znaky skutkové podstaty trestného činu. Tento trestný čin je trestným činem trvajícím (srov. rozh. Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 15 Tdo 887/2014) a jednání obžalovaného, které nedosahovalo intenzity trestného činu, tak krajský soud vypustil. Ponechal jednání obžalovaného, ke kterému docházelo v Ovčárech a přesto, že i zde se jednalo o dobu přesahující rok a půl, dospěl s ohledem na převažující slovní útoky i to, že k častějším fyzickým útokům docházelo až téměř v závěru soužití, k závěru, že nebyl naplněn znak po delší dobu. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že čím méně intenzivní je týrání, tím delší dobu musí zlé nakládání trvat, aby se mohlo jednat o naplnění této okolnosti podmiňující vyšší trestní sazbu. Krajský soud tak nově rozhodl o vině obžalovaného, uznal jej vinným pouze jednáním, kterého se dopustil v Ovčárech a jeho jednání kvalifikoval jako přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle 199 odst. 1 trestního zákoníku.

14. Vzhledem k tomu, že krajský soud nově rozhodoval o vině obžalovaného, musel nově rozhodnout i o trestu. Obžalovanému byl nově trest ukládán v trestní sazbě od šesti měsíců do čtyř let. Krajský soud přihlédl k tomu, že na obžalovaného se hledí jako by souzen nebyl, trestné činnosti se dopustil v souvislosti s trvajícím partnerskou krizí, jinak žije řádně a řádně pečuje o dítě. I krajský soud pak dospěl k závěru, že na obžalovaného postačí působit výchovným trestem uloženým při dolní hranici trestní zákonné sazby. Krajský soud vzal pak na druhou stranu v úvahu, že v rámci základní skutkové podstaty šlo o dlouhodobé jednání a uložil proto trest při dolní hranici trestní zákonné sazby, nikoli však na její spodní hranici, v trvání osmi měsíců. Přihlédl k dosavadnímu řádnému životu obžalovaného, přihlédl i k době, která od spáchání trestné činnosti uplynula a k tomu, že obžalovaný se ani poté žádné další trestné činnosti nedopouštěl a výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložil na krátkou zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců.

15. Pochybení pak bylo zjištěno i ve výroku o náhradě škody. Okresní soud nepochybil, pokud dospěl k závěru, že je na místě oba poškozené odkázat s jejich nároky na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozená [celé jméno poškozené] se k trestnímu řízení připojila s nárokem na nemajetkovou újmu, která nebyla blíže specifikována. Ze znaleckého posudku PhDr. Skramuské vyplynulo, že nebylo prokázáno, že by u poškozené došlo k rozvoji posttraumatické poruchy, a nebylo zjištěno v tomto směru žádných závažných následků v podobě újmy na psychickém zdraví poškozené. Prokázání takové újmy by pak vyžadovalo další dokazování, jež by výrazně přesáhlo rámec trestního řízení a proto bylo na místě poškozenou odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, avšak s ohledem na to, že jí žádný jiný nárok nebyl přiznán, měl tak soud prvního stupně učinit podle § 229 odst. 1 (a nikoli odst. 2) trestního řádu. Okresní soud pak správně dospěl k závěru, že mezi zraněním poškozené spočívající ve zranění kotníku a jednáním obžalovaného nebyla dána přímá příčinná souvislost, toto jednání vynechal a správně dospěl k závěru, že i v případě Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky je na místě odkaz na občanskoprávní řízení. I v tomto případě však pochybil, pokud tohoto poškozeného odkázal s jeho nárokem podle § 229 odst. 3 trestního řádu (způsobení tohoto zranění se nevztahovalo ke zprošťující části), neboť i tento poškozený měl být se svým nárokem na náhradu škody odkázán podle § 229 odst. 1 trestního řádu.

16. S ohledem na výše uvedené tedy krajský soud k odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek v odsuzující části a ve výroku o náhradě škody a rozhodl tak, jak je shora uvedeno. Ve zprošťující části pak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst. 1 písm. a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 23. října 2019

Mgr. Gabriela Pudilová
soudkyně